

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

Rekommendation om rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner

(ECB/2014/19)

(framlagd av Europeiska centralbanken)

(2014/C 144/02)

MOTIVERING

I. INLEDNING

Den 23 november 1998 antog Europeiska unionens råd rådets förordning (EG) nr 2532/98⁽¹⁾. Med beaktande av de erfarenheter som har gjorts efter flera års tillämpning av förordning (EG) nr 2532/98 inom Europeiska centralbankens (ECB) olika kompetensområden och det faktum att ECB fick utökad befogenhet att förelägga sanktioner genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽²⁾ bör vissa ändringar av förordning (EG) nr 2532/98 nu övervägas. För detta ändamål måste det förfarande som anges i artikel 129.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt följas.

II. ALLMÄNT

För att utföra de uppgifter som ECB tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 får banken enligt artikel 18 i förordningen förelägga administrativa sanktionsavgifter "i de fall kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett krav i, direkt tillämpliga akter i unionsrätten för vilket det för behöriga myndigheter enligt tillämplig unionsrätt ska ges möjlighet att ålägga administrativa sanktionsavgifter"⁽³⁾, samt sanktioner "vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut"⁽⁴⁾ (nedan tillsammans kallade *administrativa sanktioner*). När det gäller överträdelser av nationell rätt i samband med den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) är de nationella behöriga myndigheterna alljämt behöriga att förelägga administrativa sanktioner, men får endast förelägga sådana sanktioner för kreditinstitut som står under ECB:s direkta tillsyn om ECB begär att de ska inleda förfaranden för detta ändamål.

Principer och förfaranden för att förelägga administrativa sanktionsavgifter för överträdelser av direkt tillämplig unionsrätt enligt artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs i förordning (EU) nr 1024/2013 samt i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17)⁽⁵⁾. Enligt artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 får ECB förelägga sanktioner vid överträdelse av ECB:s förordningar och beslut i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98. I artikel 18.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs att ECB ska tillämpa artikel 18 i enlighet med de akter som avses i artikel 4.3 första stycket i förordning (EU) nr 1024/2013 inbegripet i förekommande fall de förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (EGT L 318, 27.11.1998, s. 4). Europeiska centralbanken hade dessförinnan för rådet lagt fram sin rekommendation ECB/1998/9 avseende rådets förordning (EG) om ECB:s befogenhet att ålägga sanktioner (EGT C 246, 6.8.1998, s. 9)

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013.

⁽⁴⁾ Artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013.

⁽⁵⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) (ECB/2014/17). (EGT C 141, 14.5.2014, s. 1).

Mot denna bakgrund är det särskilt viktigt att skapa ett enhetligt regelverk för ECB:s föreläggande av alla de administrativa sanktioner som avser utförandet av dess tillsynsuppgifter enligt förordning (EU) nr 1024/2013.

Vissa av reglerna i förordning (EG) nr 2532/98 är inte heller desamma som i förordning (EU) nr 1024/2013. Det gäller framför allt de övre gränserna för böter och viten, förfarandereglererna samt preskriptionstiderna enligt förordning (EG) nr 2532/98.

Därför rekommenderas följande ändringar av förordning (EG) nr 2532/98:

- a) En ny artikel 1a bör införas för att fastställa vissa allmänna principer för administrativa sanktioner som föreläggs av ECB avseende tillsynsuppgifter och sanktioner avseende icke-tillsynsuppgifter, samt ange de olika bestämmelsernas tillämpningsområden.
- b) En ny artikel 4a–c bör införas när det gäller regelverket för administrativa sanktionsavgifter som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter. Syftet med denna nya artikel är att skilja mellan regelverket för de administrativa sanktioner som ECB förelägger inom ramen för sina tillsynsuppgifter och de bestämmelser som gäller för sanktioner som ECB får förelägga inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter. Därigenom kan det säkerställas att ett enda regelverk gäller för alla de administrativa sanktioner som ECB förelägger på tillsynsområdet, samtidigt som reglerna i förordning (EU) nr 1024/2013 beaktas.
- c) Ytterligare ändringar bör göras för att säkerställa att de principer och förfaranden som gäller för föreläggande av sanktioner enligt artiklarna 2–4 i förordning (EG) nr 2532/98 är förenliga med dem som gäller när ECB förelägger administrativa sanktioner inom ramen för sina tillsynsuppgifter enligt förordning (EU) nr 1024/2013.

III. KOMMENTARER TILL ARTIKLARNA

Artikel 1 – Definitioner

Definitionen av viten

Definitionen av viten bör ändras av två olika skäl. För det första bör det, i likhet med andra unionsrättsliga bestämmelser inom detta område⁽¹⁾, tydligt anges att ECB får använda viten inte bara som straff för en fortsatt överträdelse, utan även för att ålägga företag att uppfylla sina förpliktelser enligt en ECB-förordning eller ett ECB-beslut. För det andra innehåller den nuvarande definitionen en hänvisning till artikel 3.1 andra stycket i förordning (EG) nr 2532/98 när det gäller underrättelse om ett beslut med krav på att överträdelsen upphör. Eftersom ett annat beslutsförfarande bör gälla för de sanktioner som föreläggs inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter, bör det införas en hänvisning till ett sådant förfarande i definitionen.

Till följd av detta bör definitionen av "sanktioner" också ändras så att hänvisningen till att viten som föreläggs "till följd av ett åsidosättande" stryks.

⁽¹⁾ Se t.ex. artikel 4 andra stycket i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 946/2012 av den 12 juli 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut när det gäller förfaranderegler för böter som åläggs kreditvärderingsinstitut av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, samt bestämmelser om rätten till försvar och tidsfrister (EUT L 282, 16.10.2012, s. 23), artikel 66.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1), artikel 16.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 646/2012 av den 16 juli 2012 med närmare bestämmelser om böter och viten vid bristande överensstämmelse med bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 187, 17.7.2012, s. 29), artikel 36 b.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 145, 31.5.2011, s. 30), artikel 25.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG (EUT L 79, 19.3.2008, s. 1), artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1), artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 4.1.2003, s. 1).

*Artikel 1a – Allmänna principer och tillämpningsområde***Räckvidd**

Även om villkoren för ECB:s rätt att förelägga sanktioner mot företag som inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut fastställs i förordning (EG) nr 2532/98, i enlighet med artikel 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, bör vederbörlig hänsyn tas till förordning (EU) nr 1024/2013, som innehåller en rad olika bestämmelser som är av direkt relevans för ECB:s befogenhet att förelägga administrativa sanktioner inom ramen för dess tillsynsuppgifter. Även om det principiellt sett är bestämmelserna i förordning (EG) nr 2532/98 som gäller för alla sanktioner som ECB har rätt att förelägga för överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut, bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 2532/98 som står i strid med förordning (EU) nr 1024/2013 i fråga om föreläggande av administrativa sanktioner inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter antingen inte tillämpas eller också ändras.

Offentliggörande

ECB ska ha rätt att offentliggöra varje beslut om att förelägga en administrativ sanktion inom ramen för sina tillsynsuppgifter eller en sanktion inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter, oavsett om det har överklagats eller inte, så att samma regler för offentliggörande gäller för samtliga ECB:s beslut. För sådana offentliggöranden ska ECB tillämpa tillämplig unionsrätt, oberoende av nationella lagar eller förordningar, och måste i enlighet därmed överväga om offentliggörandet av ett beslut står i proportion till omfattningen av den sanktion eller den administrativa sanktion som föreläggs, och även överväga vilken inverkan offentliggörandet kommer att få på det finansiella systemets stabilitet.

*Artikel 2 – Sanktioner***Bristande uppfyllelse av en förpliktelse**

Artikel 2.4 innehåller en hänvisning till det förfarande som anges i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 2532/98, som inte bör tillämpas i fråga om föreläggande av administrativa sanktioner inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter. Det bör därför införas en hänvisning till det beslutsförfarande som anges i artikel 4b.

*Artikel 3 – Förfaranderegler***Behörighet att inleda ett förfarande avseende åsidosättande**

Hänvisningen i artikel 3.1 första meningen om att ECB:s direktion ska vara det organ som är behörigt att inleda ett förfarande avseende åsidosättande bör strykas så att ECB, genom en förordning som ska antas enligt artikel 6.2, kan fastställa vilket internt organ som bör utreda ett påstått åsidosättande. ECB:s direktion ska alltså ha behörighet att anta beslut om att förelägga en sanktion, om inte annat anges i den nya artikel 4b.

Förhållandet till den nationella behörigheten

Artikel 3.10 bör ändras så att den inte bara avser uppgifter som anförtrots Europeiska centralbankssystemet utan även uppgifter som anförtrots ECB enligt artikel 127.6 i fördraget. Artikel 3.10 sista meningen bör ändras så att den även avspeglar ECB:s nya tillsynsbehörighet.

Artikel 4a – Särskilda regler för de övre gränserna för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

Den övre gränsen för de administrativa sanktionsavgifter som ECB får förelägga enligt artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 för överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt ligger betydligt högre än vad som tillåts enligt förordning (EG) nr 2532/98. Denna skillnad anses inte vara befogad eftersom ett åsidosättande av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut inte nödvändigtvis är av mindre allvarlig karaktär än en överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt. Samma övre gränsvärden bör därför gälla för samtliga administrativa sanktioner som ECB förelägger för de kreditinstitut som står under dess tillsyn inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen. Den övre gränsen för de viten som ECB förelägger på tillsynsområdet bör också ändras enligt ovanstående.

Som ett resultat av detta bör artikel 2.1 inte tillämpas för administrativa sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.

Artikel 4b – Särskilda förfaranderegler för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

Beslutsförfarande

I artikel 25.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs separationsprincipen, som innebär att de uppgifter som ECB tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 ska utföras åtskilt från ECB:s penningpolitiska uppgifter och alla dess övriga uppgifter. Enligt denna artikel bör förordning (EG) nr 2532/98 ändras för att möjliggöra ett beslutsförfarande som inbegriper tillsynsnämnden och ECB-rådet, i överensstämmelse med artikel 26 i förordning (EU) nr 1024/2013, vad gäller föreläggande av administrativa sanktioner på tillsynsområdet. Detta skulle även vara i linje med *Basel Committee on Banking Supervision's Core Principles for Effective Banking Supervision*⁽¹⁾ och behovet att säkerställa att de myndigheter som förelägger sanktioner för enheter också är tillsynsmyndigheter för dessa enheter.

Omrövningsförfarande

Om en fysisk eller juridisk person begär omprövning av ett beslut som har fattats av ECB-rådet om att förelägga en administrativ sanktion på tillsynsområdet i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) nr 1024/2013, ska detta beslut omprövas av den administrativa omrövningsnämnden, förutsatt att det riktas till den personen eller direkt och personligen berör den personen. Förordning (EG) nr 2532/98 bör därför ändras för att möjliggöra ett omrövningsförfarande som inbegriper ECB:s administrativa omrövningsnämnd, i överensstämmelse med artikel 24 i förordning (EU) nr 1024/2013, vad gäller föreläggande av administrativa sanktioner på tillsynsområdet.

Mot denna bakgrund bör artikel 3.1–8 inte tillämpas för administrativa sanktioner som föreläggs inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter.

Artikel 4c – Särskilda tidsgränser för administrativa sanktioner som föreläggs på tillsynsområdet

Tidsgränser

Tidsgränserna för föreläggande och verkställande av sanktioner som avser ECB:s icke-tillsynsrelaterade uppgifter har visat sig fungera väl, vilket särskilt kan förklaras med den förhållandevis enkla utredning som görs för att avgöra om ett åsidosättande har ägt rum, t.ex. överträdelse av kraven på minimireserver (kassakrav), reglerna för att säkerheter ska godtas och kraven på statistikrapportering. Men eftersom utredningarna av påstådda åsidosättanden på tillsynsområdet är mer komplexa, bör längre tidsgränser gälla för befogenheten att förelägga och verkställa administrativa sanktioner inom detta område än för sanktioner som avser icke-tillsynsrelaterade uppgifter. Detta är även i linje med de tidsgränser som fastställs i förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna. Eftersom samma tidsgränser bör gälla för alla administrativa sanktioner som ECB får förelägga företag på tillsynsområdet, oavsett om dessa administrativa sanktioner avser en överträdelse av ett ECB-beslut eller en ECB-förordning eller en överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt, bör de tidsgränser som anges i artikel 4c gälla för alla administrativa sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.

Reglerna för att dessa tidsgränser tillfälligt ska upphöra eller helt avbrytas bör regleras i enlighet med detta, även med tanke på att förfaranden avseende åsidosättande på tillsynsområdet skulle kunna överlappa med brottutredningar och straffrättsliga förfaranden som avser samma sakförhållanden.

Mot denna bakgrund bör artikel 4 inte tillämpas för administrativa sanktioner som föreläggs inom ramen för ECB:s tillsynsuppgifter.

⁽¹⁾ Se princip 1, särskilt det grundläggande kriteriet 6 b, och princip 11, särskilt det grundläggande kriteriet 7, i *Basel Committee on Banking Supervision's Basel Core Principles for an Effective Banking Supervision*, september 2012, som båda fastställer att i ett effektivt system för banktillsyn ska varje myndighet som deltar i tillsynen över banker och bankkoncerner ha tydliga ansvarsområden och mål, vilket också inbegriper att tillsynsmyndigheten ska ha befogenhet att förelägga en rad olika sanktioner, samt att tillsynsmyndigheten ska disponera över tillräckliga tillsynsverktyg för att kunna vidta korrigerande åtgärder vid rätt tidpunkt, vilket inbegriper att förelägga sanktioner för banker. Finns på webbplatsen för Banken för internationell betalningsutjämning (BIS), www.bis.org.

Rekommendation om:**”RÅDETS FÖRORDNING****om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 132.3,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 34.3,

med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 129.4 i fördraget och i artikel 41 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 2532/98⁽¹⁾ fastställs, i enlighet med artikel 34.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), begränsningar och villkor för att Europeiska centralbanken (ECB) ska få förelägga böter eller viten för företag som underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut.
- (2) ECB har tillämpat förordning (EG) nr 2532/98 för att förelägga sanktioner inom ECB:s olika kompetensområden, bl.a. för att genomföra unionens penningpolitik, för att främja väl fungerande betalningssystem samt för att samla in statistiska uppgifter.
- (3) Enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013⁽²⁾ får ECB förelägga sådana kreditinstitut som står under dess tillsyn a) administrativa sanktionsavgifter om dessa institut bryter mot ett krav som framgår av direkt tillämplig unionsrätt, och b) sanktioner om det rör sig om en överträdelse av en ECB-förordning eller ett ECB-beslut (nedan tillsammans kallade *administrativa sanktioner*).
- (4) Enligt artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 får ECB, för att utföra de uppgifter som banken tilldelas genom denna förordning, förelägga sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 vid överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut.
- (5) Förordning (EU) nr 1024/2013 innehåller en rad olika bestämmelser som är av direkt relevans för ECB:s befogenhet att förelägga administrativa sanktioner inom ramen för dess tillsynsuppgifter. Vissa av bestämmelserna i förordning (EG) nr 2532/98 står då i strid med förordning (EU) nr 1024/2013. Det är därför nödvändigt att fastställa vilka regler i förordning (EG) nr 2532/98 som bör ändras för att skapa ett enhetligt regelverk för ECB:s föreläggande av sanktioner inom ramen för de tillsynsuppgifter som banken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013.
- (6) ECB bör offentliggöra beslut om administrativa sanktionsavgifter för överträdelser av direkt tillämplig unionsrätt samt sanktioner för överträdelser av ECB:s förordningar eller beslut, både på och utanför tillsynsområdet, förutsatt att ett sådant offentliggörande inte står i orimlig proportion till de sanktioner som föreläggas ett företag, eller äventyrar de finansiella marknadernas stabilitet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (EUT L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (7) Den övre gränsen för böter som ECB får förelägga ett företag för att det underlåter att uppfylla sina förpliktelser enligt en ECB-förordning eller ett ECB-beslut på tillsynsområdet bör inte avvika från den övre gränsen för de böter som ECB får förelägga ett företag för en överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt, så att det säkerställs att lika allvarliga överträdelser behandlas på samma sätt. Samma övre gränser bör därför gälla för alla böter som ECB förelägger inom ramen för sina tillsynsuppgifter.
- (8) ECB bör kunna förelägga viten för företag för att ålägga dem att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar eller beslut på tillsynsområdet eller få ett fortsatt åsidosättande att upphöra. Den övre gränsen för viten bör vara densamma som gäller för böter på tillsynsområdet.
- (9) I artikel 25 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs separationsprincipen, som innebär att ECB ska utföra de uppgifter som banken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 utan inverkan på och åtskilt från dess penningpolitiska eller övriga uppgifter. För att stärka denna separationsprincip har det i enlighet med artikel 26 inrättats en tillsynsnämnd, som bland annat ansvarar för att utarbeta utkast till beslut åt ECB-rådet på tillsynsområdet. Enligt de villkor som fastställs i artikel 24 i den förordningen ska dessutom ECB-rådets beslut omprövas av den administrativa omprövningsnämnden. Med beaktande av separationsprincipen och inrättandet av tillsynsnämnden och den administrativa omprövningsnämnden bör två olika förfaranden tillämpas: a) i de fall då ECB överväger att förelägga administrativa sanktioner inom ramen för sina tillsynsuppgifter ska beslut om detta fattas av ECB-rådet på grundval av ett fullständigt utkast till beslut från tillsynsnämnden och omprövas av den administrativa omprövningsnämnden, och b) i de fall då ECB överväger att förelägga sanktioner inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter ska beslut om detta fattas av ECB:s direktion och omprövas av ECB-rådet.
- (10) Eftersom det är en komplex process att utreda överträdelser på tillsynsområdet, bör längre tidsgränser gälla för befogenheten att förelägga och verkställa administrativa sanktioner som hör samman med ECB:s tillsynsuppgifter än för sanktioner som avser ECB:s icke-tillsynsrelaterade uppgifter. Reglerna för att dessa tidsgränser tillfälligt ska upphöra eller helt avbrytas bör fastställas i enlighet med detta, även med tanke på att förfaranden avseende åsidosättande på tillsynsområdet skulle kunna överlappa med brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden som avser samma sakförhållanden.
- (11) Förordning (EG) nr 2532/98 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 2532/98 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

'*vit*n: belopp som ett företag måste betala antingen som straff eller också för att ålägga de berörda personerna att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s tillsynsförordningar och tillsynsbeslut vid fortsatt åsidosättande. Viten ska beräknas för varje dag av fortsatt åsidosättande a) sedan företag underrättats om ett beslut med krav på att ett sådant åsidosättande ska upphöra i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 3.1 andra stycket eller b) när det fortsatta åsidosättandet omfattas av artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (*), i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4b i denna förordning,

(* EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.'

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

'sanktioner: böter och viten.'

2. Följande artikel 1a ska införas:

'Artikel 1a

Allmänna principer och tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på ECB:s föreläggande av sanktioner mot företag som inte uppfyller de förpliktelser som ECB:s beslut eller förordningar ålägger dem, om inget annat uttryckligen fastställs.

2. Reglerna för ECB:s föreläggande av administrativa sanktionsavgifter inom ramen för dess tillsynsuppgifter för överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt samt för ECB:s föreläggande av sanktioner för överträdelse av ECB:s förordningar och beslut (nedan tillsammans kallade *administrativa sanktioner*) ska avvika från de regler som fastställs i artiklarna 2–4 i enlighet med artikel 4a–c.

3. ECB får offentliggöra ett beslut om att förelägga ett företag administrativa sanktionsavgifter för överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt respektive sanktioner för överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut, såväl på som utanför tillsynsområdet, oavsett om beslutet har överklagats eller inte. ECB ska genomföra detta offentliggörande i enlighet med tillämplig unionsrätt, oberoende av eventuella nationella lagar eller förordningar och, när tillämplig unionsrätt utgörs av direktiv, av den nationella lagstiftningen som införlivar dessa direktiv.'

3. I artikel 2 ska punkt 4 ersättas med följande:

'4. Närhelst åsidosättandet består i att företaget inte uppfyllt en förpliktelse ska en sanktion inte befria företaget från fullgörandet, såvida inte det beslut som antas i överensstämmelse med artikel 3.4 uttryckligen anger annat.'

4. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Den första meningen i punkt 1 ska ändras på följande sätt:

'Beslutet om huruvida ett förfarande avseende åsidosättande ska inledas ska fattas av ECB, på dess eget initiativ eller på begäran av den medlemsstats nationella centralbank i vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett.'

b) Punkt 10 ska ersättas med följande:

'Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS eller ECB anförtrots enligt fördraget och ECBS-stadgan, kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför behörigheten för ECBS eller ECB, ska rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför behörigheten för ECBS eller ECB. Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av straffrätt eller nationell rätt som avser tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater, i överensstämmelse med förordning (EU) nr 1024/2013.'

5. Följande artikel ska införas som artikel 4a–c:

'Artikel 4a

Särskilda regler för de övre gränserna för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Genom undantag från artikel 2.1 ska följande gränser tillämpas för ECB:s föreläggande av böter och viten vid åsidosättanden avseende beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.

- a) Böter: Den övre gränsen ska vara två gånger beloppet för den vinst som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom åsidosättandet, i fall där dessa kan fastställas, eller 10 % av företagets totala årsomsättning.
- b) Viten: Den övre gränsen ska vara 5 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen för varje dag som åsidosättandet pågår. Viten kan föreläggas för högst sex månader från och med den dag som anges i beslutet om föreläggande av vite.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska följande definitioner gälla: a) *årsomsättning*: en juridisk persons årsomsättning, enligt definitionen i tillämplig unionsrätt, enligt den senast tillgängliga årsredovisningen för denna person. I fall där företaget är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av den senast tillgängliga konsoliderade årsredovisningen för det yttersta moderföretaget i den koncern som står under ECB:s tillsyn. b) *genomsnittlig daglig omsättning*: årsomsättningen, enligt definitionen som anges under punkt a, delat med 365.

Artikel 4b

Särskilda förfaranderegler för sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Genom undantag från artikel 3.1–8 ska de regler som fastställs i denna artikel tillämpas på åsidosättanden avseende beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter.
2. Efter det att förfarandet avseende åsidosättande har handlagts enligt de regler som fastställts av ECB enligt artikel 6.2, ska tillsynsnämnden lägga fram ett fullständigt utkast till beslut för ECB-rådet om att förelägga det berörda företaget en sanktion, i överensstämmelse med det förfarande som anges i artikel 26.8 i förordning (EU) nr 1024/2013. Innan tillsynsnämnden lägger fram det fullständiga utkastet till beslut för ECB-rådet ska det genomföras en utfrågning om det åsidosättande som det berörda företaget påstås ha gjort sig skyldigt till.
3. Det berörda företaget ska ha rätt att begära att den administrativa omprövningsnämnden ska ompröva det beslut som ECB-rådet har fattat enligt punkt 2, i överensstämmelse med det förfarande som fastställs i artikel 24 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Artikel 4c

Särskilda tidsgränser för administrativa sanktioner som föreläggs av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter

1. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 4 ska rätten att fatta ett beslut om att förelägga en administrativ sanktion med avseende på åsidosättanden av direkt tillämpliga akter i unionsrätten samt av beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter upphöra att gälla fem år efter det att åsidosättandet har skett eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta har upphört.
2. Varje åtgärd som vidtas av ECB med avseende på utredningen eller förfarandet för ett åsidosättande ska leda till att tidsfristen enligt punkt 1 avbryts. Preskriptionstiden ska avbrytas från och med den dag då den berörda enhet som står under tillsyn underrättas om åtgärden. Varje avbrott medför att tidsfristen börjar löpa på nytt. Tidsgränsen får emellertid inte flyttas fram mer än tio år efter det att åsidosättandet har skett eller, i fall av fortsatt åsidosättande, tio år efter det att detta har upphört.
3. De tidsgränser som beskrivs i föregående punkter kan förlängas om a) ett beslut från ECB-rådet är föremål för omprövning av den administrativa omprövningsnämnden eller för överklagandeförfaranden vid EU-domstolen, eller b) straffrättsliga förfaranden pågår mot det berörda företaget i fråga om dessa sakförhållanden. I sådana fall ska de tidsgränser som anges i föregående punkter förlängas med den tid som krävs för att administrativa omprövningsnämnden eller EU-domstolen ska ompröva beslutet eller avsluta de straffrättsliga förfarandena mot det berörda företaget.

4. En åtgärd från ECB i syfte att verkställa betalning av eller villkor för den administrativa sanktion som föreläggs ska leda till att preskriptionstiden för verkställandet avbryts. ECB:s rätt att verkställa ett beslut om att förelägga en administrativ sanktion ska upphöra att gälla fem år efter det att detta beslut har fattats. Preskriptionstiden för att verkställa administrativa sanktioner ska tillfälligt avbrytas

- a) till dess att tidsfristen för att betala den administrativa sanktion som föreläggs har löpt ut,
- b) om verkställandet av betalningen av den administrativa sanktion som föreläggs tillfälligt ska avbrytas enligt ett beslut av ECB-rådet eller EU-domstolen.

Artikel 2

Denna förordning ska träda i kraft den [datum].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget.”

Utfärdad i Frankfurt am Main den 16 april 2014.

Mario DRAGHI

Ecb:s ordförande
